

[Rytter.]

Stilling. Jeg kunde for Resten, men det er kedeligt at komme med tomt Returgods, sige, at jeg ogsaa er forbavset over det ærede Medlems Stilling. Han var ved første Behandling langt mere kraftig mod den højtærede Justitsminister end nu, da Resultatet desværre foreligger. Blot Forholdet havde været omvendt: at han havde været blid dengang, men kraftig, da han skulde forhandle med Justitsministeren!

Den højtærede Justitsminister tager mig det stadig fortrydeligt op, at min Mening om hans Forhold over for Domstolene er, at han i de Tilfælde, hvor han har kritiseret dem, i Stedet for burde have appelleret Sagerne og undladt sin Kritik. Det er nu engang mit Standpunkt, og det faar Ministeren ikke ændret. At Ministeren har haft forskellige Sorger der, skulde ikke i nogen Maade paavirke den højtærede Justitsminister.

Den højtærede Minister var inde paa, at vi skulde se at forbedre Tonen, og at jeg kæmpede alt hvad jeg kunde for, at det ikke skulde ske. Det er en Misforstaaelse, men jeg tror blot ikke, at Tonen forbedres paa den Maade, her er foreslaaet. Det er den store Forskel mellem os. Vi tror altsaa ikke, at Tonen forbedres gennem Straffelovsbestemmelser. Vi tror, at Tonen forbedres ved godt Eksempel fra oven, og derfor fremkom jeg før med de forskellige Citater. Det var ikke blot Citater fra Landets førende socialdemokratiske Blad, men ogsaa af, hvad den højtærede Justitsminister har sagt. Den højtærede Minister vil have lagt Mærke til, at i samme Øjeblik han anlægger en fordragelig Tone, en elskværdig Tone, følger jeg øjeblikkeligt efter; det er kun, naar den højtærede Minister kommer højt op, at jeg ogsaa følger efter. Som man raaber i Skoven, faar man nu engang Svar — det er der ikke noget at gøre ved. Den offentlige Debat skal drages opad og ikke nedad. Lad os hjælpes ad, Hr. Justitsminister! — saa vil det resultere i, at den Slags Udtalelser, som jeg før citerede, vil Landets Justitsminister ikke mere fremsætte.

Angaaende Bagvaskelsesparagraffen vil jeg sige, at den højtærede Minister altid er bange for at lade et elskværdigt Ord falde af til mig. Det er mig en stor Sorg, for det var netop mig, der som Ordfører for Venstrepartiet roste den nye Affattelse af Paragraffen. Den højtærede Justitsminister udtalte sin Tilfredshed med, at det nu endelig

var lykkedes at give Paragraffen en saadan Formulering, at man kunde ramme Tilfælde, som det hidtil ikke havde været muligt at ramme. Jeg tror, den højtærede Justitsminister tager fejl heri. Jeg vil bede den højtærede Minister om at se efter i „Ugeskrift for Retsvæsen“ for 1936 pag. 1. Han vil da se, at Højesteret har fastslaaet det Princip, som man nu er kommet til, saa det er for saa vidt ikke noget nyt.

Det Eksempel, jeg før anførte, var maaske ikke tilstrækkelig fyldestgørende i Henseende til, hvad jeg selv kunde drages til Ansvar for, men hvad angaar den højtærede Ministers Forhold, tror jeg stadig, at de falder ind under den nævnte Paragraf, og det vilde dog være kedeligt, om vi vedtog en Straffelov, hvori der var en Bestemmelse, som Landets Justitsminister opfylder Betingelserne for at falde ind under.

Stein: Jeg føler ikke nogen større Trang til yderligere at optrevle, hvad der er foregaaet eller ikke foregaaet i Udvalget. Men naturligvis — det, Mindretallet har skrevet, er rigtigt.

Den ærede Ordfører siger nu, at jeg har sagt, at efter den 8. ds. skete der ingenting. Det har jeg sagt, og det er rigtigt. Den 8. blev der indkaldt til et Møde, hvor vi modtog Pressens Repræsentanter, Dagbladenes Repræsentanter, og umiddelbart efter havde vi et Samraad med den højtærede Justitsminister. Derefter fik vi at vide, at der til den 14. skulde foreligge Ændringsforslag. Det er rigtigt, at der saa blev indkaldt til et Møde den 14., men det blev aflyst paa Grund af Forhandlinger her i Salen angaaende Forfatningsspørgsmaalet. Senere blev der indkaldt til et Møde den 21., hvor man skulde møde frem med sine endelige Ændringsforslag og afgive Betænkning. Jeg indrømmer, at der var jeg ikke til Stede, da jeg sad i Grundlovsudvalget, men Pointen er, at efter den 8. har der ikke været nogen som helst Adgang til Forhandlinger om det foreliggende Lovforslag, men at vi efter den 8. har modtaget en hel Del af det Materiale, som vi burde have haft, inden vi førte Forhandlingerne.

Maa jeg blot nævne en enkelt Ting. Der staar i Flertallets Betænkning:

„Ogsaa de i de øvrige Paragraffer under Forhandlingen i Salen eller af Pressens Repræsentanter særlig fremdragne Spørgsmaal har været Genstand for grundig Behandling.“

Men det faktiske Forhold er, at den 8. ds. modtog vi en Henvendelse fra Danske Dag-